

PROP DE VOSALTRES

Demandar perdó

Benvolguts diocesans:

El dia 20 del mes passat el papa Francesc va publicar una carta dirigida a tot el Poble de Déu amb motiu dels escàndols d'índole sexual d'alguns clergues sobre fidels al seu càrrec, de forma especial sobre menors d'edat. Reconeixia el pecat i el delictes dels membres de l'Església, demanava perdó a les víctimes en nom de tots els catòlics, sentia vergonya i penediment pel dany causat, desitjava col·laborar i generar una cultura capaç d'evitar situacions similars i ens demanava conversió personal concretada en la penitència i la pregària de tots envers tots.

Estic segur que molts de vosaltres ja heu llegit la carta. A qui no ho hagi fet, us convido a la seva lectura. No puc reproduir aquí el seu contingut encara que la missiva és curta (quatre fulls) i de fàcil lectura. La meva obligació i la meva responsabilitat pastoral m'impulsen a participar dels mateixos sentiments i accions del Papa demanant-vos a tots els diocesans que accepteu les seves orientacions centrades en un tema concret que ens molesta i ens preocupa a tots, amb diferent grau de responsabilitat —molt més als pastors que als fidels, molt més als delinqüents que als innocents— i implicats tots per la nostra pertinença a un mateix Poble de Déu. Volent subratllar això últim, comença la carta amb aquestes paraules de sant Pau: «Quan un membre sofreix, tots els altres sofreixen amb ell» i acaba amb una petició concreta dirigint-se a tothom: «Que l'Esperit Sant ens doni la gràcia de la conversió i la unió interior per poder expressar davant aquests crims d'abús, la nostra compunció i la nostra decisió de lluitar amb valentia.»

El text de la carta sorprèn, commou i ens interpel·la. És massa seriós el tema. Són tràgiques les seves conseqüències. No tenen justificacions els motius. Tampoc cal disminuir la seva importància argumentant disculpes o utilitzant pretextos per a no assumir la pròpia responsabilitat. És cert que és petit el percentatge dels abusadors comparat amb la totalitat, que moltes altres institucions han tingut problemes similars, que ningú acostuma a demanar perdó per fets del passat i de responsabilitat individual, que en tots els sectors i organitzacions socials han ocorregut els mateixos abusos, que els mitjans de comunicació magnifiquen els fets que fan referència als catòlics, que és un atac furibund contra la nostra Església. El Papa no entra en aquests argu-

ments; vol arribar al cor de tots nosaltres perquè canviem la nostra manera d'afrontar aquesta tragèdia i per transmetre amb transparència el rostre de Crist a la societat actual. I, per suposat, aquest gran drama complica molt la nostra pròpia credibilitat.

Cito unes frases de la carta per a la vostra reflexió: «El dolor d'aquestes víctimes és un gemec que clama al cel, que arriba a l'ànima i que durant molt temps va ser ignorat, callat o silenciats». «Amb vergonya i penediment, com a comunitat eclesial, assumim que no vam saber estar on havíem d'estar, que no vam actuar a temps reconeixent la magnitud i la gravetat del dany». «Avui ens veiem desafiats com a Poble de Déu a assumir el dolor dels nostres germans vulnerats en la seva carn i en el seu esperit». «Avui volem que la solidaritat entesa en el seu sentit més profund i desafiador, es converteixi en la nostra manera de fer la història present i futura». «És necessari que cada batejat se senti involucrat en la transformació eclesial i social que tant necessitem». «Demanem perdó pels pecats propis i aliens. La consciència de pecat ens ajuda a reconèixer els errors, els delictes i les ferides generades en el passat.»

No volia que passés més temps sense anunciar la meua responsabilitat i unir-me a les paraules del Papa. Que el Senyor ens concedeixi la llum suficient per buscar la veritat de les situacions i la dignitat de tots els nostres germans.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Professió de fe i jurament de fidelitat del nou secretari general

El passat 31 d'agost es va celebrar l'acte de professió de fe i jurament de fidelitat de Juan Luis Salinas com a nou secretari general del Bisbat de Lleida a la Cúria. D'aquesta manera es va fer oficial el seu nomenament fet públic el 17 d'agost. L'acte va començar amb unes paraules del bisbe Salvador agraïnt a Juan Luis Salinas l'acceptació del càrrec. A continuació, el nou secretari general va llegir la professió de fe i el jurament de fidelitat acceptant així els princi-

pis revelats en la paraula i la tradició de l'Església. En el mateix acte va fer el jurament de fidelitat en el que va posar la seva llibertat al servei del Bisbe i dels seus successors. El nou secretari general va fer aquest ritual davant el bisbe de Lleida, Salvador Giménez, el secretari general sortint, Mn. Víctor Espinosa, i el vicari general, Mn. Josep Antoni Jové. També hi van assistir Blanca Roca, esposa del nou secretari general i Laureano Sánchez.

CERCA DE VOSOTROS

Pedir perdón

Queridos diocesanos:

El día 20 del mes pasado el papa Francisco publicó una carta dirigida a todo el Pueblo de Dios con motivo de los escándalos de índole sexual de algunos clérigos sobre fieles a su cargo, de forma especial sobre menores de edad. Reconocía el pecado y el delito de los miembros de la Iglesia, pedía perdón a las víctimas en nombre de todos los católicos, sentía vergüenza y arrepentimiento por el daño causado, deseaba colaborar y generar una cultura capaz de evitar situaciones similares y nos rogaba conversión personal concretada en la penitencia y la oración de todos para con todos.

Con seguridad que muchos de vosotros ya habéis leído la carta. A quienes no lo han hecho, les invito a su lectura. No puedo reproducir aquí su contenido aunque la misiva es corta (cuatro folios) y de fácil lectura. Mi obligación y mi responsabilidad pastoral me impulsan a participar de los mismos sentimientos y acciones del Papa pidiendo a todos los diocesanos que acepten sus orientaciones centradas en un tema concreto que a todos molesta y preocupa, con distinto grado de responsabilidad —mucho más los pastores que los fieles, mucho más los delincuentes que los inocentes— e implicados todos por nuestra pertenencia a un mismo Pueblo de Dios. Queriendo subrayar esto último, empieza la carta con estas palabras de san Pablo: «Si un miembro sufre, todos sufren con él» y termina con una concreta petición que nos dirige a todos: «Que el Espíritu Santo nos dé la gracia de la conversión y la unción interior para poder expresar ante estos crímenes de abuso, nuestra compunción y nuestra decisión de luchar con valentía.»

El texto de la carta sorprende, conmueve y nos interpela. Es demasiado serio el tema. Son trágicas sus consecuencias. No tienen justificaciones los motivos. Tampoco cabe disminuir su importancia argumentando disculpas o utilizando pretextos para no asumir la propia responsabilidad. Es cierto que es pequeño el porcentaje de los abusadores comparado con la totalidad, que otras muchas instituciones han tenido problemas similares, que nadie acostumbra a pedir perdón por hechos del pasado y de responsabilidad individual, que en todos los sectores y organizaciones sociales se han dado los mismos abusos, que los medios de comunicación magnifican los hechos referidos a los católicos, que es un ataque furibundo contra nuestra Iglesia. No entra el Papa en estos argumentos; quiere ir al corazón de todos nosotros para que cambiemos nuestra forma de afrontar esta tragedia y para transmitir con transparencia el rostro de Cristo a la sociedad actual. Y, por supuesto, este gran drama complica mucho nuestra propia credibilidad.

Cito unas frases de la carta para vuestra reflexión: «El dolor de estas víctimas es un gemido que clama al cielo, que llega al alma y que durante mucho tiempo fue ignorado, callado o silenciado». «Con vergüenza y arrepentimiento, como comunidad eclesial, asumimos que no supimos estar donde teníamos que estar, que no actuamos a tiempo reconociendo la magnitud y la gravedad del daño». «Hoy nos vemos desafiados como Pueblo de Dios a asumir el dolor de nuestros hermanos vulnerados en su carne y en su espíritu». «Hoy queremos que la solidaridad entendida en su sentido más hondo y desafiante, se convierta en nuestro modo de hacer la historia presente y futura». «Es necesario que cada uno de los bautizados se sienta involucrado en la transformación eclesial y social que tanto necesitamos». «Pidamos perdón por los pecados propios y ajenos. La conciencia de pecado nos ayuda a reconocer los errores, los delitos y las heridas generadas en el pasado.»

No quería dejar pasar más tiempo sin anunciar mi responsabilidad y unirme a las palabras del Papa. Que el Señor nos conceda la luz suficiente para buscar la verdad de las situaciones y la dignidad de todos nuestros hermanos.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Unes 600 persones celebren els 50 anys del Campament l'Estel

El Campament l'Estel està situat a Senet i a Aneto, a la vall de Barrabés, al naixement de la Noguera Ribagorçana. Aquest espai natural de gran bellesa va ser el bressol de l'Estel l'any 1968. Per celebrar l'aniversari, els seus fundadors i la família que han anat formant, van organitzar unes convivències i la publicació d'un llibre i un vídeo amb la finalitat de recordar, agrair, reviu i projectar la seva història.

L'encontre va tenir lloc els dies 18 i 19 d'agost i es va obrir a totes les persones que durant aquests cinquanta anys han estat vinculats als Campaments. Hi van participar unes sis-centes persones i va comptar amb la presència del bisbe Salvador que va presidir l'Eucaristia del primer dia. Una conferència pronunciada per Mn. Jerónimo Riu, un dels fundadors, va centrar-se en aquests cinquanta anys d'entrega, generositat, de superació de les dificultats i, sobretot, de l'acció de Déu que ha fet créixer l'Estel. Durant

els dos dies també es va fer la projecció del vídeo que recrea la història de l'Estel i un festival de llum i so.

Mn. Jaume Pons va tenir cura d'una conferència centrada en l'ideari dels Campaments en les consignes de l'Estel. Aquesta ha estat la finalitat de la celebració: «una nova audàcia, que no és el coratge d'un dia, sinó de la paciència d'una missió diària de tornar a lliurar-se. Avui, la gran família de l'Estel, agraint Déu aquests 50 anys, comencen a somni amb els propers cinquanta anys tenint com a programa... "ser sembladors d'alegria".»

A part de la vivència de la trobada, els assistents també es van poder emportar com a record un llibre editat especialment per aquesta efemèride preparat per la Fraternitat Sacerdotal San Juan de Ávila de la col·lecció Recursos. Es tracta d'un recull de 50 consignes i d'un resum de cada any del Campament, que va començar el 1968 amb vocació de créixer. El Campament-casa de Colònies L'Estel està organitzat i gestionat per l'Associació La Forja, dedicada a l'educació integral d'infants, adolescents i joves. Més informació: <http://lestel.laforja.org/50-aniversario/>

Tot preparat per celebrar la Festa del beat Castelló

Els propers 28 i 29 de setembre, el Bisbat de Lleida celebrarà la Festa del beat Francesc Castelló, que va morir màrtir als 22 anys la matinada del 29 de setembre de 1936 a Lleida i que fou beatificat pel papa Joan Pau II, l'11 de març de 2001. Enguany destaca la inauguració i benedicció de la placa commemorativa del martiri dels 26 religiosos claretians al cementiri de Lleida el dia de Sant Miquel.

Els actes, organitzats per la Comissió Pro Canonització del beat Francesc Castelló, tindran lloc a l'església de Sant Pere, que fou en vida la parròquia

del beat. El bisbe Salvador presidirà la missa del proper divendres i a l'acabar està prevista la veneració de la relíquia i el cant dels goigs. A més a més, el dissabte es commemorarà al cementiri de la ciutat el 82è aniversari del martiri del beat així com la Jornada dels Màrtirs de la Diòcesi de Lleida amb una Eucaristia presidida pel P. Jaume Sidera, claretà, i la tradicional ofrena floral a la fossa comuna dels màrtirs. També serà el moment de la benedicció de la placa commemorativa amb els 26 màrtirs claretians beatificats el passat 21 d'octubre.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Prova de llegir l'Evangeli almenys cinc minuts al dia. Veuràs com et canvia la vida» (15 de juliol).

@Pontifex: «Jesús ens convida a construir junts la civilització de l'amor en les situacions que ens toca viure a diari» (18 de juliol).

@Pontifex: «Déu vol que li diguem Pare amb la confiança d'un nen que s'abandona als braços de qui li ha donat la vida» (23 de juliol).

@Pontifex: «La pregària mai no és en va: sempre fa brotar alguna cosa nova que tard o d'hora dona els seus fruits» (24 de juliol).

Graus acull la XL Romeria de les Marededéus de la Ribagorça

Graus es va engalanar el passat 1 de setembre per acollir la 40a edició de la Romeria de les Marededéus. La població del municipi gairebé es va duplicar amb la multitudinària aflluència de romers arribats de tota la comarca natural —la Ribagorça aragonesa i la catalana— i d'altres comarques properes com la Llitera, el Somontà, el Cinca Mitjà, el Baix Cinca, el Sobrarbe i les Terres de Lleida, amb les seves advocacions marianes.

Unes 2.800 persones van participar en aquesta trobada. Procedents de Lleida van arribar a Graus tres autocars amb unes dues-centes persones per participar en la romeria portant la Verge Blanca de l'Acadèmia. També hi van participar feligresos del Pont de Suert portant la Verge de la Mola i d'altres procedents de Butsenit portant la d'aquesta partida de la ciutat.

Des de la monumental plaça de la vila, on s'havien exposat les marededéus des de mig matí, va sortir la processó recurrent els carrers de la vila fins al centre esportiu. El grup parroquial, les confraries religioses i l'ajuntament de la localitat amfitriona havien tingut cura de l'organització de l'encontre. L'alcalde de Graus, José Antonio Lagüens, va donar la benvinguda tot destacant la importància d'aquesta trobada que «mostra l'estimació a la Mare de Déu i la confraternització de la població d'aquestes comarques que tenen forts vincles d'u-

nió de tradicions, cultura i religió». Amb to eloqüent i exultant, el Bisbe de Barbastro-Montsó es va referir al lema de la romeria «Aquí tens la teva mare...» (Jo 19,27) que unia les nostres diòcesis, en al·lusió a la protecció que Maria dona a tots els devots, fent-lo extensiu a la presència dels fills de Maria congregats a l'ampli recinte. Acabada la Missa, l'alcalde de Graus va lliurar la bandera de la romeria a José Antonio Troguet, alcalde del Pont de Suert, capital de la Ribagorça catalana, que serà la població amfitriona de la romeria de l'any vinent. El mateix poliesportiu va ser l'espai disposat per al dinar animat pel concert de gaiters que s'havien donat cita a Graus per participar al «Cuarto Encuentro de Músicas Tradicionales del Pirineo» el mateix cap de setmana.

Aquesta Romeria de les Marededéus de la Ribagorça va néixer l'any 1979 com una trobada de les poblacions de la comarca al voltant de Maria.

Des d'aleshores cada any s'ha organitzat ininterrompudament en una localitat diferent, tant de la part aragonesa com de la catalana. Adonant-se de l'emoció amb que es viu aquest esdeveniment, s'hi han anat sumant noves poblacions d'altres comarques aragoneses i lleidatanes, consolidant-se com un dels encontres religiosos més multitudinaris del Pirineu i d'agermanament de la seva gent.

REFLEXIONS

El projecte de Jesús i els nostres projectes

En aquest XXV diumenge del temps ordinari, entrem ja a la segona meitat de l'Evangeli de Marc 9,30-37. Després d'escoltar la confessió de fe, de Pere, Jesús emprèn de nou el seu camí vers Jerusalem on Jesús acabarà la seva vida donant-la per nosaltres d'una forma mai sospitada, per als qui el seguien amb perspectives ben diferents. Aquest tràgic final ja s'ho havia predit i ara s'ho torna a recordar. Però aquest final de la vida de Jesús no entra en les seves ments, continuen somniant un final de camí ben diferent; ells s'entusiasmen amb un «regne de Déu» que signifiqui recuperació de poder, de prestigi, de triomf, els hi costa molt deixar el somni de veritable ambició humana —tot allò que també avui continua movent el nostre món actual i també ens mou a nosaltres, si no fem una opció veritable per seguir a Jesucrist i entrem en el seu projecte, un projecte d'amor i servei incondicional i sense mesura. Jesús que penetra en el nostre interior i veu l'ambició dels seus deixebles i els pregunta: de què parlàveu pel camí? I també a nosaltres avui ens ha de qüestionar la mateixa pregunta: què es allò que em mou en la meua vida de cada dia?, quines metes em proposo i per què?

Avui com ahir, la Paraula de Jesús ens ha d'interpel·lar: «El qui vulgui ser el primer, ha de ser l'últim de tots i el servidor de tots» (Mc 9,35...). A qui pot entusiasmar aquesta resposta? Jesús ens posa l'exemple d'un infant. Els infants ens descolloquen amb les seves reaccions i actituds: la seva mirada transparent, la capacitat per gaudir de les coses senzilles de la vida. I Jesús ens diu a l'Evangeli: «qui acull a un nen en el meu nom, m'acull a mi».

Si sabem mirar amb els ulls d'infant tot el bé que ens envolta, segurament trobarem, també avui, milers de rostres desconeguts d'homes i dones que viuen i es desviuen en un servei silenciós i desinteressat, ple d'amor i tendresa vers les persones més febles i desfavorides del nostre món: nens, malalts, avis, immigrants, etc. Persones que no cerquen cap èxit personal, sinó que la seva vida és per als altres, com ho va ser la de la beata Anna Maria Janer. Té una frase que diu: «Com es complau Déu Nostre Senyor amb el bé que fem als nostres germans». Això és el que continuem fent les seves seguidors en la nostra diòcesi i arreu del món.

Gna. Visitació Lorenzo, SF

AGENDA

- **Dijous 27.** A les 11 h, el bisbe beneirà la Fira de Sant Miquel en el marc de la seva inauguració.
- **Divendres 28.** Festa del beat Francesc Castelló, tot el dia, a la parròquia de Sant Pere; de 10 a 12 h, exposició del Santíssim; a les 12 h, missa; a les 18.30 h, Rosari i a les 19 h el bisbe Salvador presideix l'Eucaristia.
- **Dissabte 29.** Al cementiri de Lleida, commemoració del 82è aniversari del martiri del beat Castelló i Jornada dels Màrtirs de la Diòcesi; a les 11 h, Eucaristia a la capella del recinte i, a les 12 h, ofrena de flors a la fossa comuna i benedicció de la placa commemorativa del martiri dels 26 religiosos claretians beatificats el passat 21 d'octubre.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- **24. Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Pr 3,27-34 / Sl 14 / Lc 8,16-18]. □ *Sant Feliu de Llobregat*: Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona de Barcelona (ciutat i arxidiòcesi, 1868, i província eclesiàstica de Barcelona); sant Gerard o Grau, bisbe.
- **25. Dimarts** [Pr 21,1-6.10-13 / Sl 118 / Lc 8,19-21]. Sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva); Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus).
- **26. Dimecres** [Pr 30,5-9 / Sl 118 / Lc 9,1-6]. Sant Cosme i Damià

(anomenats els sants metges), germans bessons màrtirs a Síria, patrons dels metges i els farmacèutics; sant Nil, abat.

- **27. Dijous** [Ecl 1,2-11 / Sl 89 / Lc 9,7-9]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i confund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633).
- **28. Divendres** [Ecl 3,1-11 / Sl 143 / Lc 9,18-22]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. XVII); ■ **Lleida**: beat Francesc Castelló i Aleu, mr.
- **29. Dissabte** [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: Ap 12,7-12a) / Sl 137 / Jo 1,47-51]. Sants arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants); sant Fratern, bisbe; santa Gudèlia.
- **30. Diumenge vinent, XXVI** de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Nm 11,25-29 / Sl 18 / Jm 5,1-6 / Mc 9,38-43.45.47-48]. Sant Jeroni, prev. i doctor de l'Església, dàlmeta, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, biblistes i traductors; santa Sofia, viuda.

Diumenge XXV de durant l'any (B)

COMENTARI

Fills de Déu i servidors dels germans

El llibre de la Saviesa tracta el problema perenne de la mort injusta del qui és perseguit per ser fidel a Déu.

Pel pensament jueu clàssic, els morts van al «sheol» amb existència molt feble i certament lluny de Déu. Per l'estil de vida seguit, rebem recompensa o càstig ja en aquest món: vida llarga, molts fills i riqueses pels qui han obrat el bé; i desgràcies de tota mena pels qui han obrat mal.

La crua realitat n'anirà mostrant l'error.

La secció 1,16-2,24 presenta l'actitud dels *malvats* als qui *el just fa nosa* perquè —de vegades amb paraules i sempre amb obres— *ens retreu que no complim la Llei i no som fidels a l'educació rebuda*.

Els *malvats*, posant a prova el just a veure si és veritat això que diu sobre la seva fi, apunten ja a l'expectativa de la vida més enllà de la mort: *Déu el defensarà i el salvarà*.

Jaume avisa: *On hi ha rivalitats i gelosies, hi ha maldats de tota mena*. Cal, doncs, eliminar les rivalitats que venen del desig de plaer i de coses que no teniu.

Més encara: *No teniu perquè demaneu malament; és a dir, amb intenció de malgastar-ho tot en els plaers*.

Què hem de fer? Busquem omplir-nos de la saviesa que ve de dalt que és plena de bons fruits; sobretot el fruit de la justícia que neix de la llavor que els homes pacificadors han sembrat en esperit de pau.

Per segon cop Jesús anuncia: *El Fill de l'home el mataran i, un cop mort, al tercer dia Resuscitarà*. Però ells no entenien què volia dir: incomprensió o rebuig?

Pel camí havien discutit quin seria el més important. Llavors Jesús s'assegué (com un catedràtic), i cridà els Dotze a escoltar la lliçó clau: *Si algú vol ser el primer, ha de ser el darrer fent-se el servidor de tots*.

I escenifica l'ensenyament posant al mig dels Dotze un noi: el terme grec no indica un «infant» sinó un «noi» amb el doble matís de fill i servent. Així marca el contrast entre l'actitud dels Dotze que discutien quin seria el més important i el noi que simbolitza l'autèntic cristià: fills vers Déu i servidor dels germans. Qui acull aquest tipus de nois s'identifica amb Jesús i amb el qui l'ha enviat.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 2,12.17-20)

Els malvats deien: «Posem un parany al just; ens fa nosa i és contrari a tot el que fem; ens retreu que no complim la Llei i que no som fidels a l'educació rebuda. A veure si és veritat això que diu, provem com serà la seva fi. Si realment el just és fill de Déu, Déu el defensarà i el salvarà dels qui el persegueixen. Posem-lo a prova: ultratgem-lo i torturem-lo, a veure si es manté serè; comprovem si sap suportar el mal; condemnem-lo a una mort vergonyosa. Segons diu ell, Déu ja el protegirà.»

► Salm responsorial (53)

R. *El Senyor fa costat als meus defensors.*

Déu poderós, feu-me justícia, / salveu-me, pel vostre nom. / Escolteu la meua súplica, / escolteu les meves paraules. R.

Mireu com s'aixequen contra mi, / amb quina violència em volen la mort. / No pensen en Déu. R.

Però és Déu qui m'ajuda, / i fa costat als meus defensors. / De tot cor oferiré sacrificis, / us lloaré, Senyor, perquè sou bo. R.

► Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 3,16-4,3)

Estimats, on hi ha gelosies i rivalitats hi ha pertorbació i maldats de tota mena. Però la saviesa que ve de dalt abans que tot és pura; és també pacífica, moderada i dòcil, compassiva i plena de bons fruits, imparcial i sincera.

El fruit de la justícia neix de la llavor que els homes pacificadors han sembrat en esperit de pau. D'on venen entre vosaltres les lluites i les baralles? No venen dels dissenys de plaer que es conjuren en el vostre cos? Desitgeu coses que no teniu, i per això mateu. Envegeu coses que no podeu aconseguir, i per això lluiteu i us baralleu. Però vosaltres, no teniu perquè no demaneu. O bé demaneu i no rebeu, perquè demaneu malament, amb la intenció de malgastar-ho tot en els plaers.

► Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 9,30-37)

En aquell temps, Jesús i els deixebles passaven per Galilea, però Jesús no volia que ho sapigués ningú. Instruïa els seus deixebles dient-los: «El Fill de l'home serà entregat en mans dels homes, el mataran i, un cop mort, resuscitarà al cap de tres dies.» Ells no entenien què volia dir, però no gosaven fer-li preguntes. Arribaren a Cafarnaüm. Un cop a casa, els preguntà: «Què discutíeu pel camí?» Però ells callaven, perquè pel camí havien discutit quin d'ells seria el més important.

Aleshores s'assegué, cridà els dotze i els digué: «Si algú vol ser el primer, ha de ser el darrer i el servidor de tots.» Després feu venir un noi, el posà al mig, el prengué als braços i els digué: «Qui acull un d'aquests nois perquè porta el meu nom, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sinó el qui m'ha enviat.»

► Lectura del llibre de la Sabiduría (Sab 2,12.17-20)

Se decía de los impíos: «Acechemos al justo, que nos resulta fastidioso, se opone a nuestro modo de actuar, nos reprocha las faltas contra la ley y nos reprende contra la educación recibida. Veamos si es verdad lo que dice, comprobando cómo es su muerte. Si el justo es hijo de Dios, él lo auxiliará y lo librará de las manos de sus enemigos. Lo someteremos a ultrajes y torturas, para conocer su temple y comprobar su resistencia. Lo condenaremos a muerte ignominiosa pues, según dice, Dios lo salvará.»

► Salmo responsorial (53)

R. *El Señor sostiene mi vida.*

Oh, Dios, sálvame por tu nombre, / sal por mí con tu poder. / Oh, Dios, escucha mi súplica, / atiende a mis palabras. R.

Porque unos insolentes se alzan contra mí, / y hombres violentos me persiguen a muerte, / sin tener presente a Dios. R.

Dios es mi auxilio, / el Señor sostiene mi vida. / Te ofreceré un sacrificio voluntario, / dando gracias a tu nombre, que es bueno. R.

► Lectura de la carta del apóstol Santiago (Sant 3,16-4,3)

Queridos hermanos: Donde hay envidia y rivalidad, hay turbulencia y todo tipo de malas acciones. En cambio, la sabiduría que viene de lo alto es, en primer lugar, intachable, y además es apacible, comprensiva, conciliadora, llena de misericordia y buenos frutos, imparcial y sincera. El fruto de la justicia se siembra en la paz para quienes trabajan por la paz. ¿De dónde proceden los conflictos y las luchas que se dan entre vosotros? ¿No es precisamente de esos deseos de placer que pugnan dentro de vosotros? Ambicionáis y no tenéis, asesináis y envidiáis y no podéis conseguir nada, lucháis y os hacéis la guerra, y no obtenéis porque no pedís. Pedís y no recibís, porque pedís mal, con la intención de satisfacer vuestras pasiones.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 9,30-37)

En aquel tiempo, Jesús y sus discípulos atravesaron Galilea; no quería que nadie se enterase, porque iba instruyendo a sus discípulos. Les decía: «El Hijo del hombre va a ser entregado en manos de los hombres y lo matarán; y después de muerto, a los tres días resucitará». Pero no entendían lo que decía, y les daba miedo preguntarle. Llegaron a Cafarnaún, y una vez en casa, les preguntó: «¿De qué discutíais por el camino?». Ellos callaban, pues por el camino habían discutido quién era el más importante. Jesús se sentó, llamó a los Doce y les dijo: «Quien quiera ser el primero, que sea el último de todos y el servidor de todos». Y tomando un niño, lo puso en medio de ellos, lo abrazó y les dijo: «El que acoge a un niño como este en mi nombre, me acoge a mí; y el que me acoge a mí, no me acoge a mí, sino al que me ha enviado».